

PRIORYTETY PREZYDENCJI LUKSEMBURSKIEJ

(1 stycznia – 30 czerwca 2005 r.)

OGÓLNE

1 stycznia 2005 r. Luksemburg obejmie prezydencję Rady Unii Europejskiej. Od czasu zawarcia traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską honor i odpowiedzialność przynależne tej funkcji przechodzą na Wielkie Księstwo już po raz jedenasty.

Rola prezydencji rozwijała się i zmieniała wraz ze zmianami traktatów i kolejnymi akcesjami. W zgodzie ze swymi tradycjami i przekonaniem, Luksemburg wykorzysta swą sześciomiesięczną prezydencję, służąc Unii i zapewniając rozwój integracji europejskiej. W Unii składającej się z 25 członków, których liczba wkrótce wzrośnie do 27 i więcej, w interesie każdego z nich leży wykonywanie wspólnego i coraz mocniej wzajemnie powiązanego współistnienia.

Wzmocnienie Unii Europejskiej oznacza wyposażenie jej w zasoby, które umożliwią stworzenie w niej społeczeństwa opartego na wiedzy. Konkurencyjna gospodarka Unii będzie mogła również spełniać społeczne i środowiskowe ambicje jej obywateli. To właśnie jest celem procesu lizbońskiego. Jego ocena w połowie okresu, przygotowywana przez prezydencję na podstawie wprowadzającego sprawozdania Komisji, zostanie przedstawiona Radzie Europejskiej w marcu. Będzie to oznaczać nową strategię, skoordynowaną wokół trzech filarów (ekonomicznego, społecznego i środowiskowego), z określeniem ograniczonej liczby priorytetów. Uproszczenie zarządzania procesem zapewni każdemu członkowi lepszą orientację w pojawiających się problemach.

Równoległe z mechanizmami szczególnymi dla Strategii lizbońskiej, podstawowym źródłem napędu wzrostu gospodarczego Europy jest zbudowanie rynku wewnętrznego. Wymaga to kontynuowania działań zmierzających do przyspieszenia i poprawy przenoszenia dyrektyw [do systemów prawnych państw członkowskich]. Prezydencja będzie dążyć, by ten instrument integracji europejskiej, korzystny zarówno dla obywateli i konsumentów, jak i dla podmiotów gospodarczych oraz partnerów społecznych, w dalszym ciągu przynosił pozytywne skutki. Ponadto pojawienie się nowych mocarstw gospodarczych stawia przed Unią Europejską ważne zadanie stworzenia europejskiego rynku wewnętrznego w pełni efektywnego i zintegrowanego, tak aby mógł on sprostać konkurencji w skali światowej.

Inne ważne cele prezydencji luksemburskiej to wzmocnienie ekonomicznego zarządzania Unią Gospodarczo-Walutową i wyjaśnienie wdrażania Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Prezydencja zamierza zakończyć badanie paktu, poszukując możliwości osiągnięcia w marcu zgody na jego szczególne postanowienia.

Postępy w budowie Europy wymagają odpowiednich środków finansowych. Trzyletni program strategiczny na lata 2004–2006 dąży do osiągnięcia w czerwcu 2005 r. politycznej zgody w sprawie perspektyw finansowych na lata 2007–2013.

Prezydencja zamierza tak zorganizować swoje prace, aby osiągnąć strategiczny cel do czerwca 2005 r. Podejście to umożliwi przyjęcie do końca 2005 r. różnych instrumentów prawnych objętych kolejnymi ramami finansowymi. Powinno też umożliwić realizację w 2006 r. prac przygotowawczych istotnych dla wdrażania nowej generacji programów wspólnotowych rozpoczynających się w roku 2007.

Pod prezydencją Luksemburga Unia Europejska będzie kontynuować proces rozszerzania. Zakończone zostaną prace nad traktatami o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, co umożliwi ich podpisanie na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC), które odbędzie się w kwietniu 2005 r. Tym samym zakończy się bieżący cykl akcesyjny.

Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Salonikach ustanowiono nowy cykl obejmujący kraje bałkańskie. Negocjacje w sprawie przystąpienia Chorwacji powinny się rozpocząć 17 marca 2005 r. Dawna Jugosławińska Republika Macedonii prześle swoje odpowiedzi na kwestionariusz Komisji, która będzie wtedy mogła sporządzić opinię po otrzymaniu wniosku akcesyjnego.

Jest mało prawdopodobne, aby przygotowania do negocjacji w sprawie przystąpienia Turcji mogły się rozpocząć wiosną 2005 r.

Wraz z rosnącą pozycją Unii Europejskiej w świecie i wynikającymi z tego obowiązkami znacznie wzrosło znaczenie stosunków zewnętrznych prezydencji. Cele Unii Europejskiej są dobrze znane: świat bezpieczniejszy, bogatszy i lepiej respektujący prawa człowieka. Cele te leżą u podstawy zewnętrznych działań Unii Europejskiej, przy wykorzystaniu wielu współdziałających instrumentów.

Prezydencja będzie odpowiedzialna za wdrażanie przyjętej rok temu strategii bezpieczeństwa europejskiego stanowiącej ramy działań zewnętrznych Unii Europejskiej. Strategia ta oznacza, iż prezydencja stanie przed wyborami o charakterze podstawowym, którym będzie musiała nadać konkretny wymiar.

Jednym z podstawowych aspektów tej strategii jest priorytet wynikający z multilateralizmu, który Unia Europejska uważa za najlepszy środek osiągnięcia swych ambitnych celów.

Na forum WTO prezydencja będzie poszukiwać możliwości jak najszybszego zakończenia prac dotyczących Rundy Doha, co jest istotne dla rozwoju gospodarki światowej i włączenia krajów rozwijających się do handlu światowego.

Program haski, zmierzający do rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, będzie dla prezydencji luksemburskiej podstawą działań w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (WSiSW). Oznacza to obecnie optymalizację współpracy operacyjnej między 25 państwami członkowskimi w konsolidujących się i stale się rozwijających ramach prawnych. W przyszłości praca zostanie zorganizowana przy wsparciu sformułowanego przez Komisję programu działań, który zostanie zatwierdzony przez Radę w ciągu sześciu następnych miesięcy.

Zdaniem Luksemburga, wszelki postęp w tworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości obejmuje również konsolidację czterech swobód leżących u podstawy wielkiego projektu wspólnej Europy. Wyrastając ze współpracy międzyrządowej, która jest elementem wspólno-

towych ram zawartych w traktatach, rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zostały odnotowane w nowym traktacie konstytucyjnym, tak by możliwe było usunięcie „wyłączenia spod WSiSW”. Luksemburg jest przekonany, że wszystkie działania w obrębie Rady WSiSW będą prowadzone w kierunku osiągnięcia tego celu. Jej prace powinny być ukierunkowane na osiągnięcie ostatecznej integracji WSiSW z konstrukcją europejską w drodze bezbłędnego stosowania metody wspólnotowej.

Rok 2005 będzie miał też istotne znaczenie dla ratyfikacji traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy. Wejście w życie tego nowego paktu zależy od jego ratyfikacji przez 25 państw członkowskich, z których większość planuje przeprowadzenie odpowiednich procedur krajowych i przyjęcie paktu na 2005 r. W ciągu tego roku różne krajowe procedury ratyfikacyjne będą bardzo uważnie obserwowane. Dotyczy to zarówno państw członkowskich przedkładających tekst swemu parlamentowi, jak i tych, które zarządzą przeprowadzenie referendum. W obu przypadkach wyniki zostaną szczegółowo przeanalizowane.

Tak jak w przeszłości, w celu pomyślnej realizacji wszystkich tych zadań prezydencja Luksemburga będzie ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim, Komisją i Sekretariatem Rady.

OCENA PROCESU LIZBOŃSKIEGO W POŁOWIE OKRESU

Strategicznym celem lizbońskiego posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w marcu 2000 r., było zapewnienie, by Unia Europejska stała się „gospodarką najbardziej na świecie konkurencyjną i dynamiczną, opartą na wiedzy, zdolną do zrównoważonego wzrostu gospodarczego, oferującą więcej i dobrych miejsc pracy oraz większą spójność społeczną”.

Na posiedzeniu w marcu 2005 r. Rada Europejska będzie musiała ocenić proces lizboński w połowie jego działania, co umożliwi sprawozdanie wprowadzające Komisji, które ma zostać opublikowane na początku lutego.

Powyższą ocenę w połowie okresu prezydencja luksemburska wykorzysta zwłaszcza do:

- zinventoryzowania strategii;
- zmiany priorytetów;
- poprawy zarządzania i wdrażania strategii;
- wdrożenia szczególnej strategii komunikowania się grup docelowych.

Jak podkreślono w sprawozdaniu Wima Koka, reformy modernizujące europejski model społeczno-ekonomiczny mają istotne znaczenie dla osiągnięcia celu Strategii lizbońskiej, czyli zrównoważonego dobrobytu obywateli. Cel ten można osiągnąć tylko drogą rozwoju filarów gospodarczego, społecznego i środowiskowego – tej oryginalnej cechy strategii, którą prezydencja Luksemburga chce zachować.

Strategia lizbońska to najambitniejszy w ostatnich latach zespół reform społeczno-gospodarczych. Jest mało prawdopodobne, aby transformacje, do których w ramach tej strategii dążą państwa członkowskie, mogły przynieść owoce do 2010 r. Prezydencja Luksemburga proponuje potwierdzenie

docelowej dacie 2010 r. jako dacie, do której państwa członkowskie, w każdym obszarze strategii i w sposób samorównowazący się wdrażają reformy powodujące zauważalną zmianę tendencji.

Szczególne miejsce zarezerwowano dla tworzenia europejskiego obszaru wiedzy. Firmy uzyskują nowe czynniki konkurencyjności, wykorzystując różne wymiary działań tego obszaru, takie jak: społeczeństwo informacyjne, innowacyjność, badania, edukację, szkolenia i kształcenie ustawiczne. Jako odbiorcy usług dostarczanych przez Internet przez sektory publiczny i prywatny obywatele mogą w pełni wykorzystywać możliwości oferowane przez nowoczesne społeczeństwo oraz dostosowywać się do wymagań rynku pracy.

Co do zarządzania strategią i w celu racjonalizacji trwających już procesów, prezydencja chce szerzej rozwinąć jedną z głównych idei raportu Wima Koka, to znaczy stworzyć krajowe programy działania, które wygenerują wartość dodaną w wyniku:

- licznych działań rządowych w zakresie wdrażania celów Strategii lizbońskiej;
- większej spójności wynikającej ze wzmocnienia międzyministerialnej współpracy w obszarach objętych strategią, co wpłynie na lepszą koordynację działań;
- poszerzenia zakresu odpowiedzialności rządów wobec europejskich partnerów oraz krajowych parlamentów, partnerów społecznych, społeczeństw obywatelskich i opinii publicznej;
- zróżnicowania między państwami członkowskimi dzięki przyznaniu poszczególnym rządóm możliwości elastycznych działań w zakresie priorytetów celowych.

Ten nowy instrument będzie działał tylko przy zapewnionym monitoringu i po zracjonalizowaniu istniejących procedur. Pożądane jest zawarcie porozumienia o zmniejszeniu liczby sprawozdań, które państwa członkowskie są zobowiązane regularnie składać.

Prezydencja luksemburska proponuje też rozpoczęcie rozmów na temat sposobów i środków uproszczenia otwartej metody koordynacji oraz poprawy jej monitoringu. Prezydencja jest przekonana, że jej rozsądne funkcjonowanie zostanie ocenione, kiedy nastąpi konwergencja krajowych celów określonych w planach działania Wspólnoty.

Oprócz oceny procesów i zarządzania nimi do wiosennej sesji Rady Europejskiej, prezydencja planuje podjęcie szeroko zakrojonych rozmów na temat uwzględnienia spraw młodzieży w priorytetach Strategii lizbońskiej. Chociaż nie obejmą one tworzenia nowego instrumentu, to jednak powinny doprowadzić do skupienia w ramach strategii już istniejących szczególnych środków podjętych na rzecz młodzieży oraz do zrównoważenia napięć w obszarze solidarności między generacjami.

OCENA PAKTU NA RZECZ STABILNOŚCI I WZROSTU

Należy zbadać zasady działania Paktu na rzecz stabilności i wzrostu w ostatnich pięciu latach. W komunikacie z 3 września 2004 r. Komisja Europejska przedstawiła możliwe sposoby wzmocnienia ekonomicznego zarządzania UGW i usprawnienia wdrażania tego paktu.

W drugiej połowie 2004 r. prezydencja holenderska podjęła kroki na rzecz przeorientowania polityki zgodnie z zaleceniami komunikatu Komisji.

Na tej podstawie prezydencja Luksemburga zamierza z powodzeniem zakończyć ocenę paktu, dążąc do osiągnięcia porozumienia w sprawie dokładnej treści tytułu każdego z rozdziałów określonych przez Radę ECOFIN. Chodzi tu o:

- symetryczne wdrażanie paktu w ciągu całego cyklu gospodarczego, bez stosowania polityki procyklicznej;
- poprawę definicji średnioterminowych celów budżetu krajowego;
- skuteczniejsze stosowanie kryterium zadłużeniowego;
- lepsze wdrażanie procedury nadmiernego deficytu;
- rozważenie reform strukturalnych;
- skuteczniejsze zarządzanie paktem.

Według prezydencji, ocenę paktu powinna zakończyć rezolucja Rady Europejskiej oraz adaptacja zarządzających jego stosowaniem rozporządzeń i zasad postępowania.

PERSPEKTYWY FINANSOWE NA LATA 2007-2013

Od czasu ich ustanowienia w 1988 r., perspektywy finansowe spełniały swoje zadania: dyscyplinę wydatków UE, dyscyplinę budżetową i uproszczenie procedur budżetu rocznego. Ten sukces i wola jego kontynuacji doprowadziły państwa członkowskie i Parlament Europejski do wniosku, że instrument ten wymaga sformalizowania przez włączenie go do projektu traktatu konstytucyjnego pod tytułem „Wieloletnie ramy finansowe.”

Rada Europejska wzięła to pod uwagę przy ustalaniu trzyletniego programu strategicznego na lata 2004-2006, który przewiduje, zwłaszcza w odniesieniu do prac Rady, przeprowadzenie prac zmierzających do osiągnięcia w czerwcu 2005 r. politycznej zgody w sprawie propozycji dotyczących następnych perspektyw finansowych.

Jak podano w programie strategicznym, przyjęta data nie jest przypadkowa. Wybrano ją, tak by do końca 2005 r. można było przyjąć różne instrumenty prawne wynikające z ram finansowych, a także zapewnić wykonanie w roku 2006 prac przygotowawczych istotnych dla wdrażania od 2007 r. nowych programów wspólnotowych. Przyjęcie jako daty czerwca 2005 r. umożliwia też zagwarantowanie wyraźnego i bezpiecznego postępu procedury budżetowej roku 2007.

Według prezydencji Luksemburga, powody określenia harmonogramu prac przez Radę Europejską nie utraciły swej przydatności. Prezydencja konsekwentnie zmierza do zorganizowania prac w pierwszej połowie 2005 r., tak aby zdecydowanie dążyć do strategicznego celu Unii Europejskiej, jakim jest osiągnięcie zgody politycznej w czerwcu tego roku.

Wymaga to skoncentrowania uwagi na dwóch aspektach, przy pełnym wykorzystaniu prac zrealizowanych podczas prezydencji Holandii. Idąc za przykładem poprzednika, prezydencja luksemburska pozostawi z boku finansowe elementy propozycji dla instytucji o kompetencjach horyzontalnych, a skoncentruje się na zapewnieniu stopniowej konwergencji stanowisk poszczególnych

państw członkowskich. Prezydencja będzie ponadto aktywnie kontynuować prace sektorowe nad wszystkimi wnioskami legislacyjnymi związanymi z perspektywami finansowymi, tak aby umożliwić prezydencji brytyjskiej zakończenie różnych procedur prawnych.

ROZSZERZENIE

W sprawach dotyczących rozszerzenia prezydencja Luksemburga przyjmuje następujące priorytety:

- Zakończenie prac nad projektami traktatów o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii. Po zakończeniu procedury instytucjonalnej, która obejmuje przedłożenie ich Parlamentowi Europejskiemu, organizacja oficjalnej ceremonii i ich podpisania podczas odbywającego się w kwietniu 2005 r. posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) przybliży zakończenie przeciągających się negocjacji akcesyjnych. Te dwa kraje wstąpią do UE 1 stycznia 2007 r., ale monitoring transpozycji prawa UE będzie trwał nadal. 16 i 17 grudnia [2004 r.] Rada Europejska wyraźnie wskazała priorytetowe rozdziały tego monitoringu.
- Rozpoczęcie 17 marca 2005 r. negocjacji z Chorwacją zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2004 r., obejmujących w początkach 2005 r. rozmowy otwarcia zgodnie z zaleceniami Rady Europejskiej z grudnia 2004 r. Negocjacje te mogą się rozpocząć pod warunkiem pełnej współpracy Chorwacji z Międzynarodowym Trybunałem ds. Zbrodni w byłej Jugosławii. Będzie to oznaczać przygotowanie od początku roku 2005 ram negocjacji, w których zostaną ustalone kryteria prowadzenia negocjacji technicznych jako takich. Zwołanie konferencji międzyrządowej zasygnalizuje oficjalne uruchomienie procesu sprawdzania przez Komisję dorobku osiągniętego przed otwarciem rozmów technicznych nad kolejnymi rozdziałami.
- Rozpoczęcie prac przygotowawczych do negocjacji z Turcją, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2004 r. Szczegółowe ramy negocjacji zostaną określone prawdopodobnie w drugiej połowie roku. Potem koncepcje trzech popieranych przez Komisję filarów negocjacji zostaną przełożone na konkretne terminy, tak by ustanowić priorytety planu prac.

Równoległe konieczne będzie dostosowanie istniejących umów z Chorwacją i Turcją do nowych okoliczności, wynikających z otwarcia negocjacji z tymi dwoma krajami. Prezydencja chce też doprowadzić do zakończenia prac nad instrumentami przedakcesyjnymi.

SPRAWY GOSPODARCZE I SPOŁECZNE ORAZ RYNEK WEWNĘTRZNY

Konkurencyjność i wzrost gospodarczy

Prezydencja Luksemburga zamierza kontynuować i umacniać zintegrowane podejście do konkurencyjności i wzrostu, korzystając ze zreorganizowanego w tym celu wsparcia Komisji Europejskiej. Cele prezydencji obejmują integrację polityki, wykorzystywanie synergii, ocenianie skutków legislacji dla konkurencyjności itd.

Lepsze regulacje

Przywrócenie rozwoju oznacza również wspieranie rozwoju działalności produkcyjnej. Jeśli chcemy zagwarantować długoterminową konkurencyjność gospodarki europejskiej, sukcesem muszą się zakończyć działania ukierunkowane na poprawę systemu regulacyjnego.

Prezydencja luksemburska zamierza kontynuować prace podjęte rok temu w obszarze zwanym powszechnie jako „lepsze regulacje”. Na wstępnym etapie prezydencja skoncentruje się na uproszczeniu istniejącego prawa unijnego oraz na ocenie wpływu ustawodawstwa przygotowawanego i/lub negocjowanego.

Prezydencja Holandii zakończyła wstępną próbę określenia uproszczeń. W pierwszej połowie 2005 r. powinna się odbyć konsultacja z państwami członkowskimi w sprawie kolejnych propozycji uproszczeń.

Takie systematyczne stosowanie przez Komisję, Radę lub Parlament oceny skutków zasadniczych zmian w prawodawstwie wspólnotowym może mieć istotne znaczenie dla podejmowania decyzji w UE. Prezydencja Luksemburga oceni wyniki projektu pilotowego dla tych zagadnień, biorąc też pod uwagę trwające w Komisji prace nad opracowaniem zintegrowanej metody oceny wpływu.

W sprawie „lepszej regulacji” prezydencja będzie również kontynuować prace nad porozumieniem instytucjonalnym pod egidą grupy technicznej wysokiego szczebla, włączającej Radę, Komisję i Parlament Europejski, tak aby dalsze prace miały spójną podstawę. W koordynacji z prezydencjami poprzednią i następną, w dwóch pismach ogólnych następujących po zaleceniach sformułowanych w sprawozdaniu Wima Koka prezydencja Luksemburga uznała „lepszą regulację” za swój priorytet. Temat ten będzie na pewno przedmiotem przyszłego wkładu Komisji, wspierającego wykonywaną w marcu 2005 r. ocenę połowy okresu działania Strategii lizbońskiej.

Własność intelektualna i przemysłowa

Jednym z najlepszych sposobów promowania przedsiębiorczości w Europie jest zapewnienie ekonomicznej ciągłości wyników badań oraz zachęcanie do ponoszenia ryzyka ekonomicznego. Prezydencja Luksemburga zamierza kontynuować działania zmierzające do osiągnięcia tego celu drogą promowania publikacji informacyjnych na temat własności intelektualnej i przemysłowej.

Prezydencja Luksemburga będzie musiała zbadać, czy istnieją sprzyjające warunki do ponownego wydania informacji o patencie wspólnotowym. Prezydencja ma świadomość, że dla tego znajdującego się w impasie projektu nie ma alternatywy ekonomicznej. Skutecznego zakończenia w 2005 r. wymaga też propozycja dyrektywy w sprawie opatentowania wynalazków stworzonych komputerowo.

Prezydencja luksemburska zamierza również przygotować propozycje prawne dotyczące części zapasowych do samochodów.

Ochrona konsumenta

Prezydencja Luksemburga zajmie się opinią Parlamentu Europejskiego w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych; prezydencja spodziewa się osiągnięcia porozumienia w drugim czytaniu,

które odbędzie się w pierwszej połowie 2005 r. Prezydencja oceni również możliwość kontynuacji badania rozporządzenia w sprawie promocji sprzedaży. Później niż przewidywano, bo w listopadzie 2004 r., Komisja przyjęła zmieniony projekt dyrektywy w sprawie kredytu konsumencckiego. Prezydencja Luksemburga będzie musiała przeanalizować nową wersję projektu dyrektywy.

Profesjonalne usługi i kwalifikacje

Propozycja dyrektywy w sprawie rynku wewnętrznego usług jest inicjatywą o zasadniczym znaczeniu dla europejskiego wzrostu gospodarczego. Spowodowała jednak ona wiele nieporozumień. Prezydencja luksemburska dołoży starań, aby ponownie i obiektywnie zbadać tę propozycję, ograniczając zakres dyrektywy i ustalając zakres działania zasady kraju pochodzenia.

W tej sytuacji nie można wykluczyć, że podczas obecnej prezydencji będzie można przyjąć propozycję dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych, która obecnie podlega drugiemu czytaniu w Parlamencie Europejskim. Dyrektywa ta, w przypadku usług transgranicznych dopuszczająca ścisłą kontrolę kwalifikacji, będzie stosowana równoległe z dyrektywą w sprawie usług.

Zatrudnienie i polityka społeczna

Prezydencja przywiązuje szczególną wagę do nowej Agendy Społecznej (2006-2010), którą Komisja przedstawi na początku 2005 r. i która będzie ściśle powiązana z oceną Strategii lizbońskiej w połowie okresu jej obowiązywania.

W tym kontekście prezydencja przyjmie wspólne sprawozdanie Rady i Komisji w sprawie zatrudnienia, wytyczne zatrudnienia oraz zalecenia wynikające z tych ostatnich, równoległe z zasadami polityki zatrudnienia.

Prezydencja luksemburska będzie kontynuować prace prezydencji holenderskiej w zakresie warunków pracy ujętych w zmienionej dyrektywie o czasie pracy. Prezydencja luksemburska uczyni wszystko, aby osiągnąć porozumienie polityczne w celu znalezienia, łącznie z odpowiedzialnością na problemy spowodowane orzeczeniami w sprawach SIMAP oraz Jaeger, kompromisu rozwiązującego kwestie utrzymania klauzuli *opt out*.

Prezydencja przewiduje porozumienie polityczne w sprawie preredagowania dyrektywy, która zmierza do objęcia jednym instrumentem dyrektyw koncentrujących się na równych możliwościach zatrudnienia, oraz w sprawie propozycji przepisów ustanawiających Europejski Instytut Równouprawnienia Płci, które mają być przedłożone na początku roku 2005. Instytut będzie monitorował Pekijski Program Działania (Pekin +10), szczególnie poprzez spotkanie ministerialne, które ma się odbyć 4 lutego w Luksemburgu. To spotkanie będzie zmierzać do ustanowienia przesłania politycznego w kontekście 49. Sesji Komisji ONZ w sprawie sytuacji kobiet, która odbędzie się w Nowym Jorku w dniach od 28 lutego do 11 marca.

Co się tyczy systemu zabezpieczenia społecznego, w drugim czytaniu, prezydencja będzie negocjować projekt rozporządzenia w sprawie „zmian 2003” rozporządzenia dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z Parlamentem Europejskim.

Należy dążyć do osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie propozycji decyzji dotyczących programu „PROGRESS”, który określa środki wspólnotowe w warunkach zatrudnienia oraz warunki zabezpieczenia społecznego w ramach nowych perspektyw finansowych.

Badania

Sprawozdanie Wima Koka zidentyfikowało badania jako najważniejszy priorytet średniookresowego przeglądu Strategii lizbońskiej. Prezydencja luksemburska zamierza wspierać poszczególne działania zainicjowane na podstawie sprawozdania Komisji z postępu prac w sprawie „Planu działań 3%”. Takie działania pomagają wspierać nagromadzenie inwestycji w B+R oraz innowacje, jak również rozwój zasobów ludzkich w dziedzinie nauki i technologii.

Siódmy Program Ramowy na rzecz Badań i Rozwoju (FPRD 7) jest głównym elementem w wypracowaniu Europejskiego Obszaru Badań i Innowacji. W związku z przyjęciem FPRD 7 w terminie prace przygotowawcze rozpoczną się w pierwszej połowie 2005 r.

Szczególną uwagę trzeba zwrócić na rozwój środków w celu ułatwienia mobilności naukowców oraz uporządkowania ich statusu, jak również na nasilenie działań związanych z nanotechniką. Drugie posiedzenie Rady przestrzeni kosmicznej w kwietniu 2005 r. będzie okazją do wypracowania porozumienia ramowego między Wspólnotą Europejską i Europejską Agencją Kosmiczną.

Unia Europejska ponownie wsparła stronę sieciową Cadarache dotyczącą programu fuzji jądrowej ITER, zatem prezydencja luksemburska spróbuje umożliwić Radzie podjęcie decyzji niezbędnej do dalszego kierowania projektem.

Edukacja, młodzież i kultura

Sprawozdanie Wima Koka uznało edukację za jeden z głównych wektorów ponownego zainicjowania Strategii lizbońskiej, której celem jest zapewnienie, że UE stanie się do roku 2010 najbardziej konkurencyjną, opartą na wiedzy gospodarką.

Prezydencja luksemburska poświęci wiele uwagi propozycji „Zintegrowanego programu działań w dziedzinie edukacji i kształcenia ustawicznego” w pierwszej połowie 2005 r. Opierając się na pracach zrealizowanych podczas prezydencji holenderskiej, zamierza zakończyć pierwsze jego czytanie. Prezydencja luksemburska położy nacisk na kwestie zintegrowanego nauczania przedmiotu oraz języka.

Rozmowy w sprawie programu „Młodzież w Działaniu” będą kontynuowane. Innym ważnym tematem jest uaktualnienie otwartej metody koordynacji oraz celów realizowanych w zakresie uczestnictwa i informacji dla młodych ludzi.

Programy „Kultura 2007” oraz „MEDIA 2007” pozostaną w zakresie działania Rady ds. edukacji, młodzieży i kultury. Prezydencja luksemburska zainicjuje także wprowadzenie w życie planu pracy na rzecz kultury przez adresowanie kwestii dialogu międzykulturowego i turystyki kulturalnej.

Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne

Doceniając znaczenie tego sektora w celach lizbońskich, prezydencja luksemburska zainicjuje rozmowy o przyszłym planie działań eEuropa 2010 oraz wesprze udział telewizji cyfrowej wysokiej rozdzielczości (HDTV) w stymulowaniu rozwoju techniki cyfrowej.

Nadal będą trwały przygotowania do drugiego etapu światowego szczytu w sprawie społeczeństwa informacyjnego, który odbędzie się w Tunisie w listopadzie 2005 r. Ład w Internecie oraz finansowanie ICT na rzecz rozwoju – oto tematy tego spotkania.

Transport

Poprawa jakości i zagwarantowanie optymalnego poziomu bezpieczeństwa to główny przedmiot zainteresowania prezydencji luksemburskiej rozwojem wspólnej polityki transportowej.

W zakresie transportu drogowego będą kontynuowane prace nad tzw. trzecim pakietem kolejowym. Chodzi przede wszystkim o kwestie dotyczące praw i obowiązków podróżnych oraz kryteriów jakości w sektorze transportu. Jednocześnie prezydencja luksemburska zapewni, że państwa członkowskie będą uczestniczyć w ocenie powierzonej Komisji w sprawie wprowadzenia w życie wspólnej polityki kolejowej. Ponadto należy podjąć decyzję o opodatkowaniu samochodów ciężarowych za korzystanie z infrastruktury drogowej (eurowinieta). Również społeczna harmonizacja w dziedzinie transportu drogowego będzie przedmiotem zainteresowania.

W odniesieniu do transportu powietrznego, prezydencja luksemburska proponuje nadanie priorytetu badaniom dokumentów dotyczących informacji dla pasażera w sprawie tożsamości przewoźnika lotniczego oraz w sprawie praw pasażerów o ograniczonej mobilności. Szczególną uwagę należy zwrócić na postęp w sprawach dotyczących stosunków zewnętrznych oraz wprowadzenia w życie polityki „otwartego nieba” z państwami trzecimi, szczególnie ze Stanami Zjednoczonymi.

Prezydencja luksemburska poświęci szczególną uwagę zwalczaniu zanieczyszczeń morskich oraz zapewnieniu bezpieczeństwa portów.

Energia

Efektywność energetyczna jest jednym z warunków zrównoważonego rozwoju w ramach procesu lizbońskiego, szczególnie zaś w odniesieniu do jego wymiaru środowiskowego.

Prezydencja będzie musiała zapewnić postęp w pracach nad projektem dyrektywy w sprawie energii odnawialnych oraz przyjąć w czerwcu 2005 r. projekt w sprawie efektywności elektrycznej w użyciu końcowym oraz usług energetycznych.

W związku z postępowaniem rozmów o projekcie dyrektywy o ekoprojektowaniu oraz o projekcie rozporządzenia w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłu gazu, prezydencja zamierza pomyślnie zakończyć te prace.

Rozwój sieci transeuropejskich w sektorze energetycznym, bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej oraz inwestowanie w infrastrukturę musi być włączone do agendy europejskiej. Prezydencja spróbuje rozstrzygnąć te kwestie.

Prezydencja będzie także dążyć do przyjęcia mandatu negocjacyjnego w sprawie wymiany energii elektrycznej z Rosją.

Środowisko naturalne

Prezydencja luksemburska będzie dążyć do umocnienia wymiaru środowiskowego procesu li-zbońskiego poprzez ustanowienie klarownej strategii zwalczania skutków zmian klimatycznych oraz redukcji emisji.

Ogłoszenie o wejściu w życie Protokołu z Kioto na początku 2005 r. uaktywniło ten proces. Należy dążyć do wprowadzenia w życie światowego, ambitnego i sprawiedliwego systemu („post-2012”). Będzie on obejmował przedsięwzięcia o wspólnych, ale do tej pory zróżnicowanych wysiłkach na rzecz redukcji emisji według możliwości oraz obowiązków zainteresowanych stron.

W odniesieniu do kwestii ustawodawczych prezydencja luksemburska spróbuje osiągnąć porozumienie z Parlamentem w sprawie przepisów o jakości wody kąpielowej oraz zawartości siarki w paliwach statków. Priorytetami będą dokumenty w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniami, rozporządzenie LIFE + oraz dokumenty INSPIRE.

Produkty chemiczne

Prezydencja luksemburska będzie kontynuować prace nad projektem rozporządzenia w sprawie substancji chemicznych (REACH), które ma służyć wprowadzeniu w życie jednolitego zintegrowanego systemu rejestracji i oceny oraz ustanowić środki ograniczające oraz zezwolenia w odniesieniu do chemikaliów.

Istotne zapisy tego dokumentu zostaną ustalone na początku 2005 r. wraz z wynikami oceny wpływu przeprowadzonymi wspólnie przez Komisję oraz branżę. Komisja może zmienić swój projekt bez żadnego ograniczenia, ponieważ opinia Parlamentu Europejskiego nie jest spodziewana do jesieni 2005 r.

Zdrowie

Nieodpowiednie ćwiczenia fizyczne, niebilansowana dieta oraz alkoholizm są poważnym zagrożeniem dla zdrowia obywateli, szczególnie młodzieży i dzieci. Zdrowy tryb życia oraz zdrowie ludzi młodych, łącznie ze zdrowiem psychicznym, to priorytety w zakresie zdrowia publicznego prezydencji luksemburskiej. Kolejne priorytety będą dotyczyć zwalczania otyłości i palenia tytoniu w związku z określeniem ogólnoeuropejskich działań opartych na doświadczeniach krajowych i międzynarodowych.

Prezydencja będzie dążyć do zwrócenia szczególnej uwagi na leczenie rzadkich chorób. Temu tematowi poświęcona będzie konferencja, która odbędzie się w Luksemburgu.

Luksemburg zamierza kontynuować prace nad dwoma projektami dotyczącymi wprowadzenia europejskich ram regulacyjnych w zakresie odżywiania i zdrowia oraz suplementów minerałów i witamin. Ponadto prezydencja podejmie się przygotowania dokumentów w sprawie leków pediatrycznych i wyrobów medycznych.

Negocjacje w sprawie rozporządzenia o zdrowiu w aspekcie międzynarodowym będą kontynuowane w pierwszej połowie 2005 r. Prezydencja spróbuje doprowadzić do jego przyjęcia na dorocznym spotkaniu WHO w maju.

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO/BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCI

Prezydencja luksemburska będzie kontynuować prace Rady nad poprawą zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, jak również zdrowia publicznego. Na podstawie ostatnich doświadczeń państw członkowskich planowana jest dyskusja o problemach współistnienia genetycznie zmodyfikowanych i konwencjonalnych roślin uprawnych.

Prezydencja będzie kontynuować ujednoczenie i zapewni ochronę europejskiego modelu rolnictwa, opartego na konkurencyjnej, stałej i wielofunkcyjnej gospodarce rolnej rozpowszechnionej w całej Unii Europejskiej, łącznie z mniej uprzywilejowanymi obszarami.

Ponadto prezydencja będzie dążyć do zapewnienia, że rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich zostanie przyjęte możliwie szybko, zgodnie z ustaleniami rozmów na temat nowych perspektyw finansowych. Prezydencja zamierza także zreformować sektor cukru, gdy tylko znane będzie stanowisko WTO w tej sprawie, jak również uwzględni interesy sektora europejskiego oraz producentów w krajach rozwijających się. Inne dokumenty legislacyjne będą zawierać możliwe przystosowania wspólnych rynków wina oraz owoców i warzyw. Negocjacje na poziomie WTO będą kontynuowane.

W pracach nad reformowaniem wspólnej polityki rybołówstwa należy skupić uwagę na rozwoju stałych połowów w drodze środków ochronnych oraz poprzez ustanowienie przyszłej wspólnotowej agencji kontroli rybołówstwa.

STAŁY ROZWÓJ

Prezydencja luksemburska rozpocznie monitorowanie sprawozdania Komisji w sprawie strategii stałego rozwoju, która zostanie przedłożona w lutym. Prezydencja zamierza stanowczo sprzeciwić się możliwemu myleniu strategii stałego rozwoju i Strategii lizbońskiej; stały rozwój nie jest trzecim filarem Strategii lizbońskiej.

Stały rozwój jest priorytetem, który ma zastosowanie do polityk UE jako całości, w sferze gospodarki, przestrzeni społecznej, środowiska, rybołówstwa, rolnictwa, finansów publicznych itd. Prezydencja luksemburska wierzy, że w zrewidowanej strategii stałego rozwoju Rada we wszelkich formach musi podkreślać stały charakter działań.

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Działania zewnętrzne Unii Europejskiej

Zgodnie ze strategią bezpieczeństwa europejskiego, celem UE jest wspieranie pokoju, demokracji oraz stabilności poprzez zwalczanie przyczyn leżących u podstawy braku bezpieczeństwa na

świecie. Dlatego UE będzie wykorzystywać wszelkie dostępne instrumenty w spójny i zintegrowany sposób. Działania te obejmują wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz Europejską Politykę Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO), które będą musiały być wzmocnione zgodnie z tą strategią.

UE będzie realizować swoje cele we współpracy z partnerami w ramach wielostronnego systemu opartego na prawie międzynarodowym oraz Karcie Narodów Zjednoczonych. Unia potwierdzi swoje przywództwo podczas przygotowania spotkania wysokiego szczebla we wrześniu 2005 r., które zasygnalizuje wzmocnienie, jeżeli nie zmianę, systemu wielostronnego.

Uwzględnienie multilateralizmu będzie inspirować działania prezydencji pod względem promowania praw człowieka, szczególnie w kontekście prac Komisji Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych.

Unia wprowadzi w życie strategię przeciwko rozprzestrzenianiu się broni masowego rażenia poprzez wspieranie działań odpowiednich organizacji międzynarodowych oraz realizację założeń traktatów o światowym rozbrojeniu. Prezydencja przywiązuje wagę do zapewnienia powodzenia konferencji przeglądowej traktatu o nierozprzestrzenianiu w maju 2005 r.

Pod przewodnictwem prezydencji luksemburskiej UE będzie kontynuować intensywną współpracę z innymi organizacjami wielostronnymi, takimi jak OBWE oraz Rada Europy, szczególnie w dziedzinie wspólnych interesów, takich jak prawa człowieka oraz państwo prawa. W tym kontekście przygotowanie trzeciego szczytu Rady Europy, zaplanowane na 16 i 17 maja 2005 r. w Warszawie, jest szczególnie ważne.

Unia Europejska poświęci szczególną uwagę wzmocnieniu stabilności poprzez wspieranie demokracji w niektórych regionach świata.

Unia Europejska nadal będzie się angażować w proces reform na Bałkanach Zachodnich, bo ich przyszłość to UE. Wprowadzenie w życie Agendy z Salonik będzie kontynuacją ogólnych ram działań Unii w regionie w związku z prowadzeniem procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Odbędą się negocjacje z Albanią, w związku z zawarciem Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Negocjacje z Bośnią i Hercegowiną, jak również z Serbią i Czarnogórą zostaną rozpoczęte tak szybko, jak pozwolą na to warunki. Prezydencja rozpocznie negocjacje w sprawie przystąpienia z Chorwacją 17 marca 2005 r., pod warunkiem że kraj ten będzie w pełni współpracować z Międzynarodowym Trybunałem ds. zbrodni w byłej Jugosławii. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii będzie kontynuować przygotowania do odesłania, w pierwszej połowie 2005 r., swoich odpowiedzi na kwestionariusz Komisji, który wesprze opinie tej ostatniej o wniosku Skopje o przystąpienie.

Szczególną uwagę należy zwrócić na sytuację w Kosowie, zwłaszcza w związku z ponowną analizą polityki normalizacji, zaplanowaną na połowę 2005 r. Pod rządami prezydencji luksemburskiej Unia Europejska utrzyma globalne i spójne zaangażowanie w Kosowie, którego przyszłość leży w UE, bez względu na jego status.

Prezydencja będzie kontynuować prace nad rozwojem stosunków z Rosją, partnerem strategicznym, ponieważ kraj ten jest bardzo ważny dla naszego bezpieczeństwa i koniunktury. Zgodnie z wnioskami Rady Europejskiej z grudnia 2004 r., prezydencja będzie próbowała zapewnić zbi-

lansowanie czterech map drogowych opartych na wspólnych wartościach oraz interesach podczas szczytu UE-Rosja w maju 2005 r.

Innym priorytetem jest wprowadzenie w życie europejskiej polityki sąsiedztwa, poprzez którą Unia Europejska będzie rozwijać swe stosunki z krajami sąsiadującymi rozszerzonej Europy. Ta polityka będzie realizowana poprzez opracowanie i przyjęcie planów działań ze wszystkimi zainteresowanymi państwami sąsiadującymi.

Proces barceloński pozostanie główną ramą spójnej grupy uprzywilejowanych stosunków z państwami regionu eurośródziemnomorskiego. Siódma ministerialna konferencja ministrów spraw zagranicznych Euromed odbędzie się w Luksemburgu w maju 2005 r. Jej zadaniem jest przeprowadzenie przeglądu współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej między UE i partnerami partnerstwa eurośródziemnomorskiego, jak również określenie na przyszłość orientacji tego procesu.

Unia Europejska pozostanie także zaangażowana w bliskowschodni proces pokojowy, starając się wprowadzić w życie mapę drogową w celu ustanowienia dwóch państw, Izraela oraz zdolnej do funkcjonowania, demokratycznej Palestyny, z których oba będą się cieszyć bezpiecznymi i uznanymi granicami. W tym kontekście musi zostać podkreślone znaczenie powrotu do stołu negocjacyjnego.

Cel, jakim jest bezpieczny, zjednoczony i demokratyczny Irak, który ma ważne znaczenie dla stabilizacji w regionie, nadal będzie priorytetem działań UE. W tym celu prezydencja będzie kontynuować proces rozwoju stosunków między UE i Irakiem. Istotnym etapem tego procesu będą wybory ciała ustawodawczego zaplanowane na styczeń 2005 r.

Szczególne uwagę należy zwrócić na sytuację w Iranie, zwłaszcza pod względem nierozprzestrzeniania broni nuklearnej i ochrony praw człowieka.

UE będzie kontynuować wysiłki na rzecz zawarcia układu o wolnym handlu z Radą Współpracy Zatoki Perskiej przed 15. posiedzeniem Wspólnej Rady, które ma się odbyć w Bahrajnie.

Innym regionem, który otrzyma wsparcie i pomoc, jest Afryka, z którą UE będzie rozwijać stosunki na wszystkich szczeblach, czy to z Unią Afrykańską, organizacjami subregionalnymi, czy z poszczególnymi państwami. Ten dialog umożliwi próbę rozwiązania takich kwestii, jak zwalczanie AIDS lub zbadanie losów dzieci-żołnierzy. Innym priorytetem będzie zarządzanie w sytuacji kryzysu oraz zapobieganie konfliktom w Krainie Wielkich Jezior i w Sudanie. Działania UE będą zmierzać szczególnie w kierunku rozwoju możliwości utrzymania pokoju w Afryce.

Ponadto prezydencja luksemburska będzie w pełni zaangażowana w przygotowanie 12. spotkania ministerialnego państw grupy Rio; pod koniec maja w Luksemburgu odbędą się różne spotkania ministerialne z przedstawicielami krajów Porozumienia Andyjskiego, Ameryki Środkowej i MERCOSUR oraz z Chile i z Meksykiem.

Prezydencja luksemburska będzie także pracować nad ożywieniem stosunków UE-Azja w drodze dialogu i rozwoju współpracy skupiającej się na kwestiach politycznych, takich jak państwo prawa, zapobieganie terroryzmowi oraz nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, oraz na kwestiach gospodarczych i handlowych, ochronie środowiska, pomocy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej.

Ten dialog będzie kontynuowany na poziomie zarówno wielostronnym, jak i dwustronnym. Unia będzie kontynuować współpracę z ASEM, ASEAN, ARF, Szanghajską Organizacją Współpracy i SAARC. Spotkanie ministerialne ASEM, zaplanowane na maj 2005 r., zaproponuje ujednoczenie prowadzonego dialogu oraz zasad przyszłej polityki. Spotkanie ministerialne UE-ASEAN, które odbędzie się w marcu, zbada kwestie związane ze współpracą gospodarczą oraz z kwestiami integracji i polityki regionalnej.

Ważną sprawą jest też rozwój strategicznego partnerstwa z Chinami, Indiami i Japonią, co można osiągnąć w drodze spotkań wysokiego szczebla. Szczyt UE-Japonia powinien się odbyć w pierwszej połowie 2005 r. i umożliwić dialog w sprawie rozwiązania wielu kwestii globalnych i regionalnych.

Prezydencja zapewni, by polityka zewnętrzna UE była oparta bardziej niż kiedykolwiek na wydajnym i zrównoważonym partnerstwie transatlantyckim. Prezydencja rozumie, że w radzeniu sobie z nowymi wyzwaniami i zagrożeniami na poziomie międzynarodowym, Stany Zjednoczone są niezastąpionym partnerem Unii Europejskiej. Współpraca transatlantycka pozostanie priorytetem, szczególnie w regulowaniu konfliktów na Bliskim Wschodzie i na Bałkanach.

Ocena deklaracji, przyjęta na szczycie UE-USA w 2004 r., szczególnie tych dotyczących wzmocnienia partnerstwa gospodarczego, zwalczania terroryzmu i nierozpowszechniania broni masowego zniszczenia, musi być zapewniona. Szczyt UE-USA z 2005 r., który ma się odbyć pod rządami prezydencji luksemburskiej, zapewni możliwość oceny bieżących inicjatyw oraz nowych orientacji.

Lutowa wizyta prezydenta George'a Busha w Brukseli będzie wydarzeniem wyjątkowym, które nada nową dynamikę stosunkom UE-Stany Zjednoczone.

W czasie prezydencji luksemburskiej zaplanowano także ważne spotkania z Kanadą. Debaty z tym państwem powinny umożliwić ocenę stanu wprowadzenia w życie Agendy Partnerstwa, przyjętej w 2004 r. Unia będzie kontynuować swoje prace w związku z osiągnięciem porozumienia w sprawie zintensyfikowania handlu i inwestycji.

Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony

Promocja celów zewnętrznych działań Unii Europejskiej zakłada, oprócz wielostronnego dialogu i bliskich stosunków z pewnymi partnerami, wzmocnienie instrumentów służących Unii Europejskiej, szczególnie Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO).

Sukces prowadzonej przez UE misji ALTHEA w Bośni i Hercegowinie będzie w tym kontekście bardzo istotny. Podczas pierwszego półrocza 2005 r. odbędzie się kilka operacji cywilnych EPBiO. Będą one obejmować, w szczególności, misje policyjne w Bośni i Hercegowinie, w dawnej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii oraz w Kinszasie, jak również misje mające na celu umocnienie państwa prawa w Gruzji. Prezydencja luksemburska zrobi wszystko, aby zapewnić, by te operacje były udane, oraz przygotowuje plan nowych operacji, w miarę potrzeb.

Prezydencja luksemburska będzie kontynuować prace zmierzające do rozwoju europejskich możliwości operacji wojskowych i cywilnych. Chodzi o poprawę skuteczności UE w zarządzaniu w sytuacjach kryzysowych. Współdziałanie z Europejską Agencją Obrony, której zadaniem jest ułatwianie rozwoju potencjału wojskowego, będzie istotnym czynnikiem.

Na początku roku 2005 rozpocznie pracę komórka cywilno-wojskowa, włączona do struktur UE, co wzmocni zdolność wczesnego ostrzegania, jak również ułatwi planowanie i realizację operacji UE. Zostaną podjęte przygotowania do utworzenia centrum operacyjnego, co przewidziano na 1 stycznia 2006 r.

Kontynuacja wprowadzenia w życie planu działań w odniesieniu do aspektów cywilnych EPBiO, łącznie z Cywilnym Celem Operacyjnym 2008, będzie priorytetem prezydencji luksemburskiej. Umożliwi to bardziej efektywne planowanie środków cywilnych, z których wszystkie są celami: ułatwienia w otrzymaniu materiałów oraz w systemie podpisywania zamówień publicznych, jak również w rozwiązywaniu okresowych problemów logistycznych w misjach cywilnych.

Prezydencja luksemburska utrzyma także dialog z całym społeczeństwem oraz organizacjami pozarządowymi, w związku z poprawą cywilnego zarządzania w sytuacji kryzysu.

W ramach planu spłat, ustalonego przez cel operacyjny 2010, prezydencja luksemburska stworzy wykaz kryteriów na rok 2005 oraz przygotuje nowy kwestionariusz celów operacyjnych.

Zapobieganie konfliktom wymaga, między innymi, możliwości szybkiego reagowania. Prezydencja luksemburska będzie nadal pracować nad zdolnością szybkiego reagowania UE, w szczególności dotyczy to grup bojowych. Konferencja w sprawie powołania grup bojowych odbędzie się w maju, tak by mogły być przygotowane podstawy do wsparcia ich w celu osiągnięcia pełnej zdolności do 2007 r.

Ponadto prezydencja luksemburska oceni Europejski Plan Działań Obronnych oraz badania, które mają być przeprowadzone w aspekcie wsparcia globalnego potencjału wojskowego. To podejście powinno poprawić możliwości strategiczne transportu poprzez wsparcie, w szczególności, grup bojowych oraz jak najlepsze wykorzystanie istniejących środków w celu skoordynowania transportu strategicznego.

W odniesieniu do wprowadzania w życie szkoleniowej koncepcji UE odnoszącej się do EPBiO, prezydencja luksemburska będzie dążyć do określenia metod pracy w zakresie bezpieczeństwa europejskiego i Kolegium Obrony.

Udział EPBiO w zwalczaniu terroryzmu będzie rozwijany w ramach koncepcji uzgodnionych w listopadzie 2004 r.

Prezydencja luksemburska będzie zmierzać do poprawy współpracy między UE i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, NATO, OBWE oraz Unia Afrykańska, m.in. poprzez wspieranie multilateralizmu, także poprzez EPBiO. Takie samo podejście będzie stosowane do relacji UE z jej partnerami.

Współpraca na rzecz rozwoju

W dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju walka przeciwko ubóstwu będzie głównym celem programu prezydencji. Powinniśmy zająć stanowisko w sprawie przeciwstawienia się występowaniu marginalizacji, wykluczenia, chorób, nierówności oraz ubóstwa w krajach rozwijających się, w szczególności w Afryce.

Trzy priorytety znajdują się w agendzie naszej prezydencji na porządku dziennym: milenijne cele rozwoju, AIDS oraz polityka spójności.

We wrześniu 2005 r. w Nowym Jorku odbędzie się szczyt na temat oceny postępu we wprowadzaniu w życie milenijnych celów rozwoju oraz określenia wysiłków, które powinny być podjęte, by te cele zostały osiągnięte do roku 2015. Jeżeli chcemy walczyć ze skrajnym ubóstwem i głodem na świecie, to wspólnota międzynarodowa musi podjąć dodatkowe wysiłki w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA). Luksemburg w swojej prezydencji będzie odgrywał główną rolę w przygotowaniach do tego szczytu.

Pod rządami prezydencji luksemburskiej Unia Europejska będzie musiała uzgodnić skalę pomocy realizowanej po roku 2006. W odniesieniu do tych kwestii możemy przypomnieć, że na konferencji w Monterrey UE zdecydowała o zapewnieniu do tego czasu ODA w wysokości 0,39% swojego dochodu brutto.

Walka z AIDS jest kolejnym naszym priorytetem. Nie mniej niż 42 miliony osób cierpią na AIDS, z czego 39 milionów żyje w krajach rozwijających się. Tak jak wojna, AIDS jest straszliwą plagą, z którą musi się zmierzyć świat. AIDS od około 20 lat jest jednym z głównych wyzwań, przed jakimi stajemy.

Luksemburg skupi się na działaniach podejmowanych w sprawie strategii światowej oraz w kwestii równowagi między zapobieganiem i leczeniem AIDS. W tym celu prezydencja będzie dzielić się doświadczeniami, które właśnie zdobywamy, wraz z europejskimi aktorami poprzez rwanadyjski projekt ESTHER, który łączy dwa szpitale luksemburskie i dwa szpitale rwanadyjskie.

Postęp w stosunkach północ-południe zależy także od polityki spójności. Prezydencja luksemburska będzie poszukiwać odpowiedzi na wątpliwości najbardziej ubogich krajów rozwijających się, szczególnie w odniesieniu do rynków rolnych, obniżenia cen produktów rolnych, bezpieczeństwa żywności oraz rozwoju obszarów wiejskich. Na tym tle praca WTO w ramach Rundy Doha zasługuje na szczególną uwagę, po przyjęciu bardzo ważnego porozumienia ramowego 1 sierpnia 2004 r. Istotne jest, że Runda Doha prowadzi do rozwoju.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Program ustalony przez Radę Europejską w Tampere w 1999 r. zakończył się wiosną 2004 r. Program haski, przyjęty przez Radę Europejską 5 listopada 2004 r., umożliwi Unii Europejskiej rozszerzenie wspólnego podejścia w celu zwiększenia skuteczności w rozwiązywaniu problemów transgranicznych w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (WSiSW).

Prezydencja Luksemburga jako pierwsza będzie realizować Program haski, przygotowany w ścisłej współpracy z Komisją, Holandią i Wielką Brytanią, aby zapewnić gwarancję niezbędnej ciągłości i spójności w wieloletnich programach na lata 2004-2006 i program operacyjny na rok 2005.

Program haski zawiera zrównoważone i jasno określone zasady polityki obowiązujące do 2010 r.

Głównym celem Programu z Tampere było rozwinięcie ram normatywnych w zakresie WSiSW. Na tym etapie konieczna jest optymalizacja współpracy operacyjnej w 25 państwach członkowskich w zakresie ram prawnych, co ujednocili i rozwinie Program haski, tak by w dużym stopniu spełnił on te oczekiwania.

Dla Luksemburga postęp w tworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wiąże się z konsolidacją czterech swobód, które są podstawą wielkiego projektu europejskiego. Po Traktatach z Maastricht, Amsterdamu i Nicei, po otwarciu granic wewnętrznych oraz przyjęciu do-robku z Schengen włączonego do Unii Europejskiej oraz zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z Tampere, Laeken i Sewilli, nowy traktat konstytucyjny podkreśli usunięcie na stałe tzw. wyjątku WSiSW [„JHA exception”] w drodze uogólnienia procedur legislacyjnych zawartych w traktacie.

Po podpisaniu traktatu konstytucyjnego Luksemburg jest zdania, że od tego czasu, wszelkie prace Rady w ramach WSiSW powinny być prowadzone w tym celu. Co więcej, będą one miały za zadanie ukończenie ostatniej na tak dużą skalę fazy działań w zakresie WSiSW, to znaczy pełnego włączenia do konstrukcji europejskiej metod wspólnotowych.

Konsolidacja przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Oparty na zasadach wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Program haski, wskazuje nową strategię Unii Europejskiej i zawiera ambitne wytyczne dla polityki w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Program podkreśla szczególną potrzebę konsolidacji i wzmocnienia wartości, na których wspiera się przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Traktat konstytucyjny jest punktem odniesienia dla ustanowienia nowych zamierzeń Unii Europejskiej i określenia głównych celów. Mimo że obecne traktaty ustaliły ramy prawne, potrzebna jest analiza i prace przygotowawcze w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, co umożliwi harmonijne przejście, gdy nowy traktat wejdzie w życie. Prezydencja Luksemburga planuje przeprowadzenie debaty z ministrami sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, aby rozpocząć ten proces i opracować planowany projekt.

Rada powinna zatwierdzić program działań, który opracuje Komisja pod prezydencją Luksemburga. Poprzez specjalne zestawienie danych program powinien umożliwić optymalne zorganizowanie pracy do roku 2010.

Rada Europejska ma zamiar wprowadzić w życie środki przyjęte w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Wraz z Komisją prezydencja Luksemburga podejmie wymagane inicjatywy w celu rozpoczęcia pierwszej serii systematycznych ocen już w lipcu 2005 r.

Prezydencja Luksemburga chce rozszerzyć mandat Europejskiego Obserwatorium umożliwiającą baczna obserwację zjawiska rasizmu i ksenofobii.

Wzmocnienie wolności

Zgodnie z porozumieniem osiągniętym przez Radę Europejską 4 i 5 listopada 2004 r., prezydencja Luksemburga będzie stosować procedury określone w artykule 251 Traktatu o UE (kwalifikowana większość głosów w Radzie oraz współdecydowanie z Parlamentem Europejskim) dla

wszystkich środków odnoszących się do pozycji IV, mających na celu wzmocnienie wolności, zgodnie z Traktatem Nicejskim, z wyłączeniem zakresu legalnej imigracji.

Prezydencja Luksemburga chce, by ta zmiana była przeprowadzona przy pełnej współpracy z Parlamentem Europejskim.

Prace nad określeniem statusu długoterminowego rezydenta dla uchodźcy i osób, które korzystają z pomocy subsydiarnej, rozpoczną się, gdy tylko Komisja przekaże swój projekt dyrektywy.

Wraz z Komisją, prezydencja zapewni stałą pracę w celu stworzenia właściwych struktur łączących służby państw członkowskich udzielające azylu oraz zapewniające pomoc państwom członkowskim w przetwarzaniu wniosków o azyl.

Zielona Księga imigracji pracowników będzie przedmiotem debaty w ramach Rady.

Prezydencja Luksemburga przywiązuje dużą wagę do zewnętrznego wymiaru azylu politycznego. Wzmocnienie współpracy z krajami i regionami pochodzenia, jak również z krajami i regionami tranzytu jest kwestią, która pozostanie w agendzie Unii Europejskiej.

To samo dotyczy oceny relacji z państwami trzecimi w zakresie walki z handlem ludźmi i z nielegalną imigracją, na podstawie sprawozdań przedkładanych przez Komisję.

Szczególnie ważna dla prezydencji jest polityka Unii Europejskiej w zakresie powrotu i readmisji. Wspólne wysiłki poczynione w kierunku zharmonizowanego podejścia będą nadal zdecydowanie kontynuowane, szczególnie poprzez przyjmowanie nowych mandatów negocjacji dla porozumień dotyczących readmisji. Rada podejmie dyskusję na temat minimalnych norm mających zastosowanie do procedur powrotu, gdy tylko Komisja złoży wniosek.

Prezydencja Luksemburga przywiązuje dużą wagę do poprawy współpracy między państwami członkowskimi w zakresie kontrolowania wspólnych granic zewnętrznych. W tym celu zapewni, że 1 maja 2005 r. powstanie europejska agencja ds. kierowania współpracą operacyjną na granicach zewnętrznych.

Prezydencja będzie dążyć do pomyślnego zakończenia negocjacji dotyczących zasad regulujących transgraniczny przepływ osób.

Wprowadzenie i używanie identyfikatorów biometrycznych ma zapewnić skuteczniejszą identyfikację posiadaczy dokumentów podróży lub dokumentów stałego pobytu oraz poprawę stopnia zabezpieczenia określonych rodzajów dokumentów.

W sprawie wiz należy zwrócić szczególną uwagę na mechanizm wzajemności i współpracę konsularną; powinny powstać wspólne centra składania wniosków.

Wzmocnienie bezpieczeństwa

Prezydencja Luksemburga będzie zabiegać, by współpraca operacyjna na poziomie Unii Europejskiej rozwijała wielostronną współpracę w zakresie wielu inicjatyw dwustronnych. Bezpieczeństwo europejskie powinno wzmocnić „bezpieczeństwa narodowe”. Prezydencja ma zamiar podjąć debatę w sprawie kierowania kryzysami wewnętrznymi o transgranicznych skutkach. Dlatego będzie chciała wprowadzić nową dynamikę do pracy szefów policji. Odbędzie się debata w spra-

wie przyszłości Europolu i kwestii jego możliwych kompetencji operacyjnych. Prezydencja będzie także dążyć do rozpoczęcia prac przygotowawczych dotyczących ustanowienia komitetu ds. bezpieczeństwa wewnętrznego określonego w artykule III-261 Traktatu konstytucyjnego, tak by mógł się on ukonstytuować, gdy tylko traktat wejdzie w życie. Specjalną uwagę należy również zwrócić na Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL).

Walka z terroryzmem jest priorytetem. Prezydencja Luksemburga rozważy konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2004 r., zwłaszcza dotyczące skutecznego zwalczania finansowania terroryzmu. Wielopłaszczyznowe podejście musi być podstawą działań Unii Europejskiej zapobiegających terroryzmowi. Od 1 stycznia 2005 r. SITCEN powinien przedkładać Radzie strategiczne analizy zagrożenia terroryzmem, na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie i Europol. W ścisłej współpracy z koordynatorem ds. antyterroryzmu UE prezydencja Luksemburga zrobi wszystko, co w jej mocy, aby wesprzeć współpracę wszystkich zainteresowanych.

Aby zachować wysoki poziom bezpieczeństwa w ramach UE i osiągnąć postęp w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, koncepcja wymiany informacji oparta na „zasadzie dostępności” musi być podstawą współpracy operacyjnej między służbami policji. Związane z tym działania rozpoczną się na początku 2005 r. i uwzględnią obawy większości państw członkowskich dotyczące regulowania przyszłego mechanizmu wymiany. Zapewni to zaufanie między państwami i ochroni obywateli przed ryzykiem wszelkich nadużyć.

W pierwszym półroczu 2005 r. Europol powinien zostać wyznaczony jako centralny urząd ds. ścigania fałszowania euro, zgodnie z Konwencją Genewską z 1929 r.

System Informacyjny Europolu i SIS II (System Informacyjny Schengen, druga generacja) odegrają główną rolę w przyszłych zintegrowanych koncepcjach wymiany i udostępniania informacji. Prezydencja Luksemburga będzie dążyć do rozwoju prac Europejskiego Urzędu Policji, a rozwój SIS II będzie dokładnie monitorowany, tak aby uwzględniał agendy ustanowione przez Radę, szczególnie w celu doprowadzenia dziesięciu nowych państw członkowskich do drugiej fazy współpracy z Schengen. Aby osiągnąć ten jasno określony cel zniesienia kontroli osób na granicach wewnętrznych, proces oceny wprowadzenia w życie dorobku Schengen będzie przygotowywany w roku 2005, tak by był gotowy do przedstawienia na początku 2006.

W walce z nadużywaniem narkotyków prezydencja luksemburska wprowadzi w życie nową strategię na lata 2005-2012, zatwierdzoną przez Radę Europejską w grudniu 2004 r.

Wzmocnienie sprawiedliwości

Prezydencja Luksemburga będzie kontynuować wysiłki mające na celu konsolidację wymiaru sprawiedliwości, zasadniczo opartą na wzajemnym uznawaniu i uzgodnieniu legislacji.

W sprawach karnych szczególną uwagę zwróci się na rozwój gwarancji proceduralnych niezbędnych do utrzymania równowagi w zakresie procedur sądowych i obrony praw. Umożliwi to przywrócenie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi i zaufania obywateli europejskich do Europy prawa.

W ramach współpracy policyjnej poprawa wymiany informacji oraz stosunków między Eurojustem a Europolem jest zasadniczym wyzwaniem w zakresie współpracy operacyjnej.

Stosując się do decyzji Rady Europejskiej z 2004 r., prezydencja Luksemburga zrobi, co w jej mocy, aby osiągnąć porozumienie polityczne w sprawie decyzji ramowych dotyczących danych o ruchu. Będzie się też starać istotnie przyspieszyć negocjacje w sprawie decyzji ramowych o europejskim nakazie dowodów. W przyszłości te dwa instrumenty powinny sprawić, aby wysiłki zapobiegania i walki z działalnością terrorystyczną i przestępczością zorganizowaną były bardziej efektywne.

Na podstawie inicjatyw Komisji, Austrii i Belgii, prezydencja Luksemburga podejmie dyskusje na temat wydawania orzeczeń i wykonywania kar we wspólnym obszarze sądowym. W tym kontekście Unia Europejska powinna dążyć do:

- poprawy wymiany informacji dotyczących wyroków karnych i wyłączeń;
- zapewnienia transgranicznego systemu uznawania wyroków i wyłączeń, łącznie ze skutkami takich ostatecznych decyzji na poziomie sądowym i administracyjnym w innych państwach członkowskich;
- zapewnienia możliwości przekazania skazanej osoby do kraju zamieszkania.

Rozszerzanie zasady wzajemnego uznawania, włączające wyroki karne i w sprawie wyłączeń, będzie następnym krokiem w kierunku konsekwentnego i stałego rozwoju sądownictwa europejskiego, przy poszanowaniu zasady subsydiarności, proporcjonalności i solidarności. Dlatego powstał pomysł „Europejskiego rejestru karnego“, który skutecznie uzupełnia środki już istniejące, niezbędne w fazie poprzedzającej ferowanie wyroków w postępowaniach karnych.

Prawo cywilne, a szczególnie transgraniczne aspekty prawa rodzinnego, jest bardzo ważne, gdyż dotyczy codziennego życia obywateli.

Projekt rozporządzenia dotyczącego prawa z zakresu zobowiązań niekontraktowych (Rzym II) jest jednym z priorytetów prezydencji Luksemburga, która dąży do przyjęcia wspólnego stanowiska przez Radę.

Projekt rozporządzenia zmierzającego do opracowania europejskiej procedury sądowego nakazu zapłaty zostanie zbadany, w celu wypracowania wspólnego podejścia państw członkowskich do głównych zapisów rozporządzenia.

Ostatni wniosek dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i gospodarczych jest elementem programu prezydencji.

Prezydencja Luksemburga oczekuje na inicjatywę Komisji w sprawie roszczeń o małej wartości. Prace nad nią rozpoczną się w pierwszym półroczu 2005 r.

Pod prezydencją Luksemburga negocjacje prowadzone w ramach innych dziedzin otrzymają aprobatę Rady. Respektując to, trzeba wspomnieć o pracy Konferencji Haskiej na temat przyszłej konwencji odnoszącej się do zobowiązań żywnościowych, jak również do projektu konwencji odnoszącego się do wyboru miejsca jurysdykcji.